

Sukanec, ki smo ga dosedaj uporabljali, smo dobivali iz inozemstva. Bili smo navezani le na uvoz. Znana mariborska tvrdka Hutter in drug pa je kupila pred letom najmodernejšo stroje in izdeluje sedaj najboljši domači sukanec. — V Sloveniji bomo zato kupovali le sukanec z zaščitnim znakom: srce in nageljček. Zahtevajte ta sukanec v vsaki trgovini! Kjer ga pa nimajo, naj ga naročijo v tovarni Hutter in drug, Maribor, Melje.

razpasla brezobrina trgovina s svinjskimi kozami.

Lončarovi. Prejšnji teden je nekdo zažgal slamo Janeza Zakoč, ki mu je vsa zgorela. Škoda je precejšnja in ni krifa z zavarovalnico. Slamo je baje zažgal neki rojak iz sovraštva.

Prosenjakovi. Pretekli teden ponoči je nenadoma začelo goreti gospodarsko poslopje Hurta Matzenauer, škoda znaša okrog 45.000 din, ki je krita z zavarovalnico. Ker so se zadnje čase požari ponavljali prepogostokrat, so postali orožniki čuječi in so sedaj nekaj osumljencev aretirali in jih predali okrožnemu sodišču v Murški Soboti. Polizvedbe trajajo.

Bakovi. Prejšnji teden je neznan tat vlomil v barako Terenske tehnične sekcije za regulacijo Mure ter iz nje odnesel okrog 180 kg, odnosno 1800 m 4 mm debele žice, vodno tehnično in velike klešče za rezanje žice. Vrednost ukradenega blaga znaša nad 1000 din. Ker je baraka v samotnem gozdičku, tatu ni bilo težko zlomiti železne ključavnice in odnesti omenjene predmete.

Kuzma. V naši novoustanovljeni ekspozituri smo minulo soboto dobili novega dušnega pastirja v osebi g. Jerič Mihaela, turniškega dekana brata, ki je doslej kaplanoval v Prevaljah. Našemu novemu duhovniku želimo obilo božjega blagoslova, da bo njegovo delo v vinogradu Gospodovem čim plodnejše!

Lipa. Nekako pred enim letom je postal žrtev tihotapstva naš rojak Škalič, pa kljub temu mnogim tihotapska žilica še sedaj ne da miru, temveč tvega svoje lastno življenje in za njegovo

ceno tihotapijo. Tokrat je postal zopet žrtev smrtnega strela naš rojak, komaj 18letni Jožef Maučec, katerega so starejši tovariši nagovorili, da je šel z njimi — po smrti. V družbi šestih tovarišev je v nedeljo, 26. februarja, ob eni uri ponoči v Skakovcih prekorčili z raznim švercarskim blagom mejo, kar je opazil službojuči obmejni organ in jih je pozval, da naj stojijo. Ker pa na vožkratni poziv le niso hoteli obstati, je graničar uporabil orožje ter Maučeca smrtno zadell, a ostali so pobegnili. Pri raztelesenju je bilo ugotovljeno, da je bil zadet v malo črevo in mu je krogla šla skozi hrbtenico. Pokojnik je nosil s seboj 10 kg saharina in 80 paketov igralnih kart. Pri sebi je imel tudi revolver. Starši — katerim izrekamo sožalje — so mrtvega sina 27. februarja spravili domov, kjer so ga pokopali. Priporočali bi vsem, ki so vdani švercarske strasti, da že končno nehajo s tem prenevarnim poslom, ker je zahteval že preveč smrtnih žrtev.

Bukovnica. V nedeljo dopoldne sta prišla dva maskirana moška k logarju Horvat Stefanu ter sta od njegove žene, ki je ravno prinesla ven vodo, zahtevala denar, ki ga je mož dobil. Ko jima je odgovorila, da moža ni doma, a njej ni znano, če je prinesel kak denar, sta ga ponovno zahtevala in ji grozila, da jo bosta ubila, ako takoj ne izroči denarja in moževe obleke. Odgovorila jima je, naj malo počakata, da jima bo takoj ustregla. Stopila je v sobo, vzela možovo puško in sprožila na maskiranca ter enega zadela v desno ramo, nakar sta tolovaja pobegnili. Zadevo preiskujejo orožniki.

Turnišče. Dne 27. februarja je prodajal na dražbi stoječa drva svoje tete g. Cizmarija Peter. To je bila prva dražba, kjer so se drva lahko dobila nekoliko ceneje, kar je dobrodošlo zlasti revnejšim. — Prejšnji teden je imela naša čevljarska zadruga svoj letni občni zbor, na katerem so razpravljali o perečih vprašanjih. Pri volitvi uprave je bil izvoljen stari odbor.

Beitinci. Prejšnji teden so se v grofičinem milnu vnele mastne deske, a domačinom in gasilec se je posrečilo požar zadušiti. — Na »Matjoševem sejmu, katerega smo že težko pričakovali, je bilo toliko živine, da je komaj dobila prostor

na sejmišču. Čene za prodajalce niso bile ugodne. Tudi cena prašičem je padla za 2 din pri kg.

Gornja Hontava. Dne 10. in 11. marca se bo vršil pri nas tečaj za vsa katoliška dekleta naše župnije. Tečaj bo vodil g. Drago Oberžan in ena učiteljica. Dekleta, udeležite se ga v obilnem številu! Vabimo tudi dekleta sosednjih far. — V nedeljo, 12. marca, ob 10 pa se bo vršil sestanek katoliških učiteljev v prosvetni sobi. Na tem sestanku bo predaval g. Drago Oberžan o sedobni učiteljski v moderni šoli. Pridite, ne bo vam žal! — V našem župnišču se nahaja na bolezenskem dopustu g. Stefanec Anton, bogoslovec iz Turnišča. Želimo mu, da se pri nas dobro počuti!

Naši rajni

Sv. Anton na Pohorju. Dne 23. februarja je veleposesnik Krištan Pongracij zatianil svoje trudne oči v visoki starosti 85 let. Bil je pravi krščanski mož, vsi so ga čislali, njegovo srce je bilo usmiljeno in roka dobrotljiva. Čeprav star, je še vedno rad prihajal na hribček v cerkev sv. Antona. Naj je bilo lepo ali grdo vreme, on je bil v cerkvi vsako nedeljo in tudi ob delavnih je mnogokrat prišel. Ob pogrebu se je zbrala velika množica ljudi od blizu in daleč, da ga spremijo na njegovi zadnji poti. Pri hiši žalostil se je od rajnega poslovil Anton Pušnik, p. d. Koprnik, ob grobu pa g. seprovizor Vrhnjak Alojz. Domači cerkveni pevski zbor mu je v slovo zapel žalostinko »Vigred se povrne«. Bodi mu Bog obilen plačnik! Žalujočim domačim našo sožalje!

St. Janž pri Dravogradu. V bolnišnici v Slovenjem Gradcu je umrl v starosti 53 let Ivan Guzej, posestnik in vsestransko odlični mož iz Bukovske vasi. Iz bolnišnice je pripeljal krsto gasilski voz na domače pokopališče, kjer se je vršil slovesen pogreb. V imenu občine se je poslovil od blagopokojnega župana Ivan Vrhnjak. Pri odprtem grobu mu je govoril g. monsignor in dekan Fr. Ks. Meško, Alojzij Kranjc za občinske uslužbenec in še Ivan Vrhnjak žalostinke je odšel združeni moški pevski zbor cerkvenih

»Vrtnice! Kazimir, kako dober človek ste!«

Vrtnice je dala v vazo, eno pa si je zataknila v lase. Nato je sedla h klavirju in zaigrala svojo najljubšo pesem »Srce in cvetlice«. To pesem je igrala tudi tisti večer, ko je prvič srečala Stefana. Za igranje ni bila razpoložena in tudi igrala ni bogve kako lepo, a moža sta jo vkljub temu z užitkom poslušala.

Kazimir je do konca ohranil oni dobrodušni izraz, ki ga je imel na obrazu ob vstopu. Stefan ga je mrko pogledoval od strani. Smatral ga je za vsiljivca in bi najraje pogljal iz sobe njega in njegove vrtnice.

Nina je končala prvo pesem. Nato je začela preobračati note, ki so ležale na klavirju. Iskala je novo pesem. Kazimir je porabil odmor za razgovor. K Stefanu se je obrnil in ga izpraševal o vseh mogočih stvareh. Vse ga je zanimalo: Od kod je prišel? Ali je mati Poljakinja? Kje je zaposlen? Kje stanuje? Ali je zadovoljen z delom? Ali ne bi hotel druge zaposlitve? Morda v gostilni? Ali še ni mislil na to, da bi postal natak?

Stefanovi kratki in hladni odgovori so pričali o tem, da mu ni za razgovor, toda Kazimir ni hotel tega opaziti. Čutil je, da se fant jezi in to mu je bilo v veselje. Vse bolj je postal vsiljiv s povpraševanjem. Naposled je dejal:

»Pridite enkrat v mojo točilnico. Z enim natakem nisem zadovoljen in ga bom odpustil. Če bi imeli veselje do dela v točilnici, bi lahko vi prevzeli njegovo mesto.«

Ta predlog je Stefana zmedel in razjezil. Sumil je, da ga hoče Kazimir ponižati pred Nino. Za hip je pomislil, potem pa samozavestno odgovoril:

»Radi mene le pustite pri miru tistega natakarija. Ne maram gostilniškega dela. Včasih rad izpijem čašo piva, toda vedno ne bi rad plesnel v umazanih gostilniških prostorih. Hvala! Pa za ponudbo! Le ostanite sami v vaši točilnici!«

»Vi pa v svoji tovarni pri staroveškem stroju! Enkrat bi rad videl, kako se držite, ko ga z nogo ženet. To mora tako izgledati, kakor da bi nože brusili. Le ostanite tam! Tam je gotovo lepše ko v moji točilnici, zlasti ob večerih, ko greste od dela zamazani in zmučeni. To je za takega pritepenca čisto dobro delo!«

Stefan je zardel. Stisnil je pesti in skočil proti Kazimiru.

»Še eno tako zinite!« je zakričal.

Nina je hitro skočila med moža.

»Stefan!« je dejala s prosečim glasom.

Kazimir se je glasno zasmejal in šel iz sobe. Tako trdo je stopal po stopnicah v nadstropje, da so se tla tresla.

Stefan je jezno zrl za njim.

»Tega mu ne bom odpustila!« se je oglasila Nina. »Mene je hotel ponižati!«

strstvu za prosveto. Postavili ga bodo v vseučiliškem okraju.

Gluhi stražniki

Bukareštanska policajska uprava je napravila poskus in nastavlja za prometne stražnike glušce, ki jim trušče ne more kvariti živcev. Izkazalo se je, da se morajo ti stražniki bolj osredotočiti na dogodek okrog sebe, ker so navezani samo na rabe oči. Utrudijo in izčrpajo se dosti manj nego navadni stražniki, pri tem pa je njihova storitev ista. Bojazen, da jih utegne gluhost spraviti v večjo nevarnost, se ni izkazala za utemeljeno, ker jim oči popolnoma nadomestijo sluh in so tudi zanesljivejši od sluha. Po tej izkušnji bodo za stalno nastavlili nekoliko gluhih prometnih stražnikov.

zborov Slovenj Gradec in Smartno. Z Guzejem je legel v mnogo prerani grob eden najbolj delovnih in zaslužnih mož v št. Janžu. Rajni je bil rodom iz Teharij pri Celju. Že pred vojno je bil trgovski poslovodja pri Hatembergerju v Meži. Med vojno je vodil trgovino Jurija Časa v št. Janžu pri Dravogradu, od koder se je priženil na Čmukovo posestvo v Bukovski vasi. Od leta 1917 do svoje smrti je bil Guzej tajnik občine št. Janž ter parkrat tudi župan te občine in oblastni poslanec. Kako obširno je bilo njegovo gospodarsko in kulturno delovanje, lahko spredvidimo iz kratkega omenka društev, katera je vodil in pri katerih je sodeloval. Ivan Guzej je bil predsednik bivše županske zveze, Prosvetnega društva, Orla, član KZ, Bikorejske zadruge, Gasilske čete, Apostolstva mož ter Fantovskega odseka. Za velike zasluge je bil odlikovan od kralja z redom sv. Save IV. stopnje. Blagemu rajnemu želi »Slov. gospodar« kot svojemu dolgoletnemu naročniku, naj mu bo Vsemogočni večni plačnik — preostalom pa izraža sožalje!

Sv. Križ pri Belih vodah. Dne 28. februarja zvečer je prenehalo biti blago srce gospodinje Neže Goličnik, ki je dosegla 63 let. Rajna je bila velika dobrotnica revežev in cerkve, posebno znane romarske cerkve sv. Križa, kjer je pomagala 20 let svojemu možu kot cerkvenemu ključarju streči romarjem v cerkveni gostilni. Bila je zgledna krščanska žena. V njeno hišo zahajajo le katoliški listi, v prvi vrsti »Slov. gospodar« in »Nedeljas« ter drugi nabožni listi. Mati je bila šestim otrokom, ki so vsi vzgojeni v strogo krščanskem duhu. Kako je bila spoštovana, je pokazal pogreb. Pred hišo žalosti je mošči cerkveni pevski zbor zapel »Vigred se povrne«, na pokopališču pa »Blagor jik«. Pokopali smo jo na prvi petek, katerega je ona kot vneti častilka Srca Jezusovega vedno praznovala z udeležbo pri sv. maši in zakramentih. Tudi njena hiša je bila ena prvih posvečena Srcu Jezusovemu. G. provizor je ob grobu orisal njeno lepo življenje. Blaga rajna naj počiva v miru! Žalujočemu možu, otrokom in sorodnikom naše sožalje!

Sv. Barbara pri Mariboru. Umrl je vri katoliški mož kmet Štuber Franc v Sp. Koreni. Bil je zelo čistan, kar je pokazal njegov pogreb.

Od rajnega se je poslovil z lepim govorom g. župnik J. Potočnik, ki ga je orisal kot vernega člena Apostolstva mož, kot skrbnega gospodarja, kateri je zapustil žalujočo ženo in deset nepreskrbljenih otrok od treh mesecev do 15 let. Umrl je bil star 51 let. Katoliški listi so bili stalno v njegovi hiši. Rajni naj počiva v miru, žalujočim pa naše sožalje! — Na sedmini je nabral njegov svak župan g. Korošec 80 din za misijone.

Sladka gora pri Smarju. Minulo nedeljo smo pokopali ob veliki udeležbi 85 letno Jančič Julijano iz Belega potoka. Rajna je bila tiha, skromna, pa najboljša mati. V težkih razmerah je krščansko vzgojila šest otrok, izmed katerih je g. Ivan Šolski upravitelj v Cirkovcah. Okrog 40 let je bila cerkvena pevka in njeno največje veselje tudi še na bolniški postelji je bila pobožna pesem. Ko je imela že nad 80 let, je še prihajala tudi ob delavnikih po zelo slabi cesti v cerkev Matere božje, kjer je bila vsa zatopljena v molitev za svoje otroke. Sama sebi je pritrkala skromne priboljške, da je mogla razveseliti druge. Skoro leto dni je bila priklenjena na bolniško posteljo. Njena zadnja pesem je še bila pesem k presv. Srcu Jezusovemu, ki ga je otroško ljubila. Tudi božje Srce jo je ljubilo in jo ravno na svoj dan, na marčev prvi petek ob pol osmih zjutraj rešilo zemeljskega trpljenja. Naj počije na tem Srcu in plačilo uživa blaga Jančičeva mamičica! — Žalujočim naše sožalje!

Koprivnica-Veliki dol. Umrl je 21. februarja Miha Bračun. Bil je zelo priljubljen pri lju-

Pažnja Vas varuje mzočaranja

Zato že pri nakupu Aspirin tablet pazite na »Bayer«-jev križ, kajti brez tega znaka ni Aspirina.

ASPIRIN
TABLETE

Oglaš. reg. pod št. brojem 32608 od 8. XI. 1938.

deh zaradi šaljive narave. Znal je vsakogar spraviti v dobro voljo. Vedel je tudi marsikaj svetovali pri živinskih boleznih. Bil je do pred kratkim zdrav in izredno močan za svojih 75 let. Dragi Miha, počivaj v miru! — Žalujočim naše sožalje!

Društvene vesti

Sv. Janž na Dravskem polju. Najlepše boste preživeli popoldne na Jožefovo, če boste prišli v društveni dom, kjer bodo nastopili igralci Prosvetnega društva iz Vurberga s pretresljivo igro »Živ pokopan«, ki predločuje žalostno usodo mladih ljudi iz svetovne vojne. Na svidenje!

Sv. Marjeta ob Pesnici. Opazujemo okoliška prosvetna društva in vidimo, kako navdušeno in vztrajno se organizirajo in skrbijo za prosveto. Tudi Marješka dolina ni zaspala. S korajžjo in

ponosno stopamo po začrtani poti do verske kulture. V teku enega meseca je bil ustanovni občni zbor dekilškega krožka. Vodi ga gdca Horvat Marija z velikim uspehom. Po številu članic naj omenimo, da jih je pristopilo do sedaj petdeset in še dobivamo naročila, da bo iz naše fare vsako katoliško dekle pristopilo le med nas sestre, ki začnemo svoje delo z božjo pomočjo.

Ali si že obnovil naročnino?

Najmanjši klavir

Madžari so dosegli rekord tudi v tekmi, kdo bo izdelal najmanjši klavir na svetu. Je prav tako izdelan, kakor pravi veliki klavir, le velik je vsega skupaj komaj sedem centimetrov. Pa tudi poje, toda njegov glas je tako tih, da ga je treba ojačiti z zvočnikom, če ga hoče kdo slišati. Glas pa je sicer zelo čist. Pred tem malim klavirjem postavijo mikrofona, ki ga zvežejo z zvočnikom. S pomočjo zvočnika se da doseči popolnoma enak glas kot ga ima navadni, velik klavir. Glasovnih tipk ima ta »Liliputane« samo za dve oktavi. Tipke so pa seveda tako majhne, da človek ne more s prsti igrati po njih, pač pa s pomočjo dveh majhnih palčic. Vsak si lahko misli, da

Fant se je počasi pomiril. Zavedal se je, da jeza nič ne pomaga. Drugače bo moral pokazati Kazimiru, kdo je. Če ima točilnico ta naduti bedak, zakaj je tudi on ne bi mogel imeti? Sklenil je, da bo poskusil srečo. Šel bo za natakarja. Ko se bo izučil in si prištedil nekaj denarja, bo otvoril lastno točilnico, in sicer večjo, kakor je Kazimirova. Kako se bo potem ta norec jezil! A ne bo ostal pri točilnici, marveč bo osnoval veliko trgovsko in gostilničarsko podjetje.

Ko je Nino ob slovesu poljubil, je opazil, da je bila vrtnica, ki jo je imela zataknjeno v lase, že usahla. Potegnil jo je iz las in pokazal deklici.

»Glej, vrtnica že usiha.«

»To je radi tega, ker mi jo je dal Kazimir. Če bi jo bila dobila od tebe, bi ostala vedno lepa,« je toplo odvrnila Nina.

Štefan je s trdnim sklepom, a obenem s hudimi slutnjami v srcu šel domov.

Po tem dogodku je minulo nekaj dni. Bilo je četrtega julija. Ta dan je bil v vsej državi praznik, ker so slavili obletnico neodvisnosti. Raz hiš so plapolale zastave. Ljudje so se na ulicah zabavali ali pogovarjali ob hišnih vratih. Otroci so streljali s puškami, ki so si jih naredili iz bezga, večji fantje pa s pištolami na zamašek.

Nina je na vse zgođaj vstala. Zaradi hrupa, ki je prihajal z ulice, ni mogla spati. Ker se ni naspala, je bila nejevoljna. Ko je pripravila zajutrak, je šla iz

kuhinje. Za trenutek je hotela iti ven na svež zrak. Ko je prišla za kljuko, da bi odprla večna vrata, je zaslišala tak pok, da je zakričala in si zatislila ušesa.

Medtem je nekdo od zunaj odprl vrata. Ko se je ozrla, je na pragu zagledala Kazimira. V desnici je držal samokres. Zadovoljno se je smejal.

»Vi najbrž smatrate to za posrečeno šalo,« je zavpila jezo nad njim, »a jaz vam rečem, da ste norec, ker drugače ne bi strašili ljudi s streljanjem!«

»Oprostite! Nisem imel slabih namenov. Le zabavati sem se hotel. Pridite sem, boste nekaj videli!«

Nina je obstala na pragu in čakala, kaj bo videla. Kazimir je dvignil samokres, pomeril z njim na kositrno posodo, ki je visela od kapa, ter ustrelil. Posoda se je odtrgala in odletela na pločnik.

Nino je streljanje razburilo.

»Kazimir, ali streljate z ostrimi ali s slepimi naboji?«

Mož se je zasmejal.

»S slepimi?« je vprašal posmehljivo. »Ti so za otroke, ne za odrasle.«

Iskal je drugo tarčo. Na nasprotni strani je zagledal dva zaboja za smeti.

»Igrajmo se vojno!« je pripomnil. »Jaz bom litvanska vojska, tista dva zaboja pa sovražnik. Dol z njima!«

Dvakrat je ustrelil. Strela sta naredila na zabojih luknje.